

РЕШЕНИЕ

№ 12720

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6495** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК, вр. с чл. 9б от ЗМДТ и е в стадии след отмяна Решение на АССГ от страна на ВАС и връщането му за ново разглеждане при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Образувано е по жалба на „ЛУКСИНВЕСТ“ ЕООД- [населено място] срещу Ревизионен акт №СФД23-РД77-39/28.03.2023 година, потвърден с Решение № СОА23-РД-28-27/08.06.2024 година на КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА в частта, в която са определени задължения за ТБО в размер на 26 780,85 лева за периода от 01.01 2018 година до 31.12.2022 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на Ревизионния акт в обжалваната част, като не е ясен критерият, по който е определена основата за облагане с ТБО в компонентата -поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, която е 15 пъти по- висока, а освен това съдът за генерирани отпадъци не се ползва. Посочва се още, че не е ясно как е определена основата за определяне на ТБО в тази компонента и се иска отмяна на Ревизионния акт в тази му част и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят-“ Луксинвест“ ЕООД редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат П.,редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен в обжалваната част по отношение на ТБО в компонентата на поддържане на чистотата на територията за обществено ползване и заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на ревизионния акт развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Кмет на Столична община,редовно уведомен при условията на

чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт В. редовно упълномощена, която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за всички съдебни анситанци до този момент

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното: Със Заповед от 03.01.2020 година на Кмет на Столична [община] М. е преназначен на длъжността- Директор на Дирекция “Общински приходи“ считано от 01.1.2020 година.

Със Заповед от 08.01.2020 година на Кмет на СО Е. К. К. е преназначен на длъжността- Началник Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ в Дирекция“ Общински приходи“ считано от 01.01.2020 година .

Със Заповед от 08.01.2020 година на Кмет на СО Е. А. Й. е преназначена на длъжността- Главен инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция“ Общински приходи“ при СО считано от 01.01.2020 година .

Със Заповед №СФД20-Вк66-16/16.01.2020 година Директор на Дирекция“ Общински приходи“ при СО определил Е. К. К. на длъжност- Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ за орган по приходите, който да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки за установяване на задълженията за местни данъци и местни такси за битови отпадъци и такса за технически услуги съгласно ЗМДТ и в случай на отсъствие определил негов заместник.

Със Заповед № СОА 20-РД-09-1362/14.02.2020 година Кмет на Столична община определил за органи по приходите следните служители от състава на Столична общинска администрация,заемащи изброените длъжности в Дирекция ”Общински приходи“ при Столична община, които извършват производството по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци и местни такси за битови отпадъци и такса за технически услуги,имащи правата и задълженията на административни органи по приходите- Директор на Дирекция” Общински приходи ”, Началници на отдели“ Общински приходи, главните инспектори в отделите „ Общински приходи,, старшите инспектор, инспекторите в отделите в „ Общински приходи“, главните експерти старшите експерти и експертите в „ Общински приходи и ГДО“

Със Заповед от 30.07.2020 година на Кмет на СО В. Т. В. е назначена за държавен служител на длъжността- Главен инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ в Дирекция „ Общински приходи“ считано от датата на встъпване в длъжност с изпитателен срок от една година .

Със Заповед за възлагане на ревизия от 09.01.2023 година година, Началник отдел“ Ревизии и събирана на вземания “ при СО Е. К. К. възложил да бъде извършена ревизия на„ Луксинвсет“ ЕООД-гр.С., определил състава на ревизиращия екип- Е. А. Д. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и В. Т. В. на длъжност—главен инспектор по приходите,обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Данък върху недвижимите имоти 01.01.2018 година-31.12.2022 година, Такса битови отпадъци 01.01.2018 година-31.12.2022 година,срока в който следва да завърши ревизията –3 месеца ,считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на 17.01.2023 година на пълномощник на управителя на ревизирия данъчен субект.

На 09.03.2023 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД № СФД23- ТД26-1318 година, с който предложили да бъдат установени

задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди,подробно посочени в него.

РД е връчен на счетоводителя и пълномощник на управителя на ревизирия данъчен субект на 10.03.2023 година.

На 28.03.2023 годишна Е. К. К. на длъжност-Началник отдел Ревизионен контрол и Е. А. Д. на длъжност- главен инспектор – ръководител на ревизията издали обжалвания РА №СФД23-РД77-39, с който установили задълженията на ревизирия субект по видове и по периоди.

РА е в ръчен на 29.03.2023 година на представляващия ревизирия данъчен субект.

На 12.04.2023 година жалбоподателят депозирал жалба срещу издадения ревизионен акт до Кмет на Столична община .

С Решение №СОА- РД 28-27/08.06.2023 година Кмет на Столична община отменил обжалвания Ревизионен акт по отношение на на начислените лихви в размер на 4030,40 лева и потвърдил обжалвания Ревизионен акт в останалата му част.

Решението е връчено на 18.06.2023 година на младши адвокат .

На 28.06..2023 година дружеството жалбоподател депозирало жалба до АССГ срещу издадения РА

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства , описани в 3 броя папки приложения.

При новото разглеждане на делото е назначена,изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите,поставени му като задача,а разпитан в съдебно заседание,експертът заявява, че поддържа заключението си .

Назначена е основна и допълнителна съдебно- техническа експертиза, като в двете заключения вещото лице дава подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява, че поддържа заключението си.

Предвид задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в отменителното Решение на ВАС, съдът намира ,че следва да се произнесе само по отношение на установените задължения за ТБО и по компонентата- Поддържане чистотата на териториите за обществено ползване за процесните периоди. Съдът намира жалбата за основателна.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на РА в обжалваната част е допуснато нарушение на материалния закон, което предполага отмяната му.

Правната уредба на местните такси се намира в Глава трета- Местни такси на ЗМДТ, а в раздел Първи е регламентирана таксата за битови отпадъци. На общините е предоставено правото да събират местни такси, подробно и изрично изброени, измежду които и такса за битови отпадъци- чл.6 от Закона. Легално определение на понятието „битови отпадъци” е дадено в разпоредбата на параграф 1,т.7 от ДР на ЗМДТ, според която „битови отпадъци” са тези, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Законодателят е приравнил изрично към тях и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отдих и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите.В чл.9 от Закона на местните данъци и такси е предоставено правото на Общинския съвет да приема Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, като от 01.01.2003 година събирането на местните такси е предоставено на съответната общинска администрация, като по този начин приходите от местни такси постъпват в бюджета на съответната община.Видът на местните такси е определен в чл.7 от Закона- прости и пропорционални.

В чл.62 от ЗМДТ е посочено, че таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. По този начин законодателят е диференцирал отделно три вида услуги- сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждането на отпадъците в депа или други съоръжения на битови отпадъци и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Размерът на таксата се определя по отделно за всяка една от предоставените услуги- събиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Съгласно чл.66 от Закона, таксата е в годишен размер за всяко населено място с решение на Общинския съвет въз основа на План-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за, осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други. Легално определение на "Съдове за битови отпадъци" е дадено в параграф 1, т.9 от ДР на Закона за местните данъци и такси, според която съдове за битови отпадъци са контейнери, кофи, кошчета на обществени места, в които се изхвърлят битови отпадъци, както и полиетиленови чувалчета за разделно събиране, събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им, за проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци, почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване, границите на районите и видът на предлаганите услуги почл.62/ посочени по горе/ в съответния район, както и чистотата на сметоизвозване се определят със Заповед на Кмета на общината и се обявяват публично до 30 октомври на предходната година, а за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Данъчно задължени лица за заплащане на такса битови отпадъци са лицата по чл.11/аргумент от изричното препращане на чл.64 от ЗМДТ- а това са според чл.11 от ЗМДТ са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, при учредено вещно право на ползване, данъчно задължен е ползвателят, а при концесия данъчно задължен е концесионерът. В чл.10 от ЗМДТ е посочено, че с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по [чл. 8, т. 1](#) от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон, В следващите алинеи на чл.10 от ЗМДТ са визирани изключенията за облагане с данък върху недвижимите имоти- не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии, поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост и земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен, както и недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лева включително.

От своя страна, легално определение на понятието „жилищна сграда“ е дадено в параграф 1, т.29 от ДР на ЗУТ, според която "Жилищна сграда" е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ, а "Жилище" е съвкупност от помещения, покрити и/или открити пространства,

обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди. По силата на чл. 21.ал. 1 от ЗМДТ „Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.“

Настоящият съдебен състав намира, че тук е мястото да се направи разграничение между понятието „такса“ и „данък“. Таксите са вид публично държавно вземане, подобно на данъците и те се определят едностранно от държавата, но за разлика от данъците, при тях е налице насрещна престация под формата на услуга. За разлика от гражданскоправните вземания не винаги има еквивалентност между същността на таксата и стойността на услугата. При определянето на таксите, подобно на данъците, се използва властническият метод на правно регулиране. Плащането им е скрепено с държавна принуда. Данъкът е парично невъзвръщаемо и едностранно установено плащане в полза на държавата, неизпълнението на което също е скрепено с държавна принуда, но за разлика от таксите, при данъците не е необходимо извършването на насрещна престация от страна на държавата, докато при таксата основно и същественото е, че държавата дължи на данъчно задълженото лице насрещна престация под формата на услуга. И данъкът и таксата, са финансови плащания, методът на правно регулиране е властнически, но таксата има възмезден характер (плаща се за получаването на услуга).

От събраните доказателства и предвид обстоятелството, че имотът на жалбоподателя е нежилищен и е данъчно задължено лице по смисъла на чл.64 от ЗМДТ във връзка с чл.11 от ЗМДТ и дължи Такса битови отпадъци за имотите си. В чл.67,ал.1 от ЗМДТ е посочено/ пак в редакцията, действаща към ревизираните периоди е посочено, че таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. В алинея втора на текста е посочено, че когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, като при определяне размера на таксата в зависимост количеството на битовите отпадъци се включват разходите по [чл. 66, ал. 1, т. 1, 2 и 3](#). Таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет и се заплаща по ред, определен от Общинския съвет.

Не се събира такса за-услугата по [чл. 62, т. 1](#) и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по [чл. 66, ал. 1, т. 2](#), за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината, услугата по [чл. 62, т. 1](#) и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по [чл. 66, ал. 1, т. 2](#), когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по [чл. 9](#), от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота, услугата по [чл. 62, т. 1](#), когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по [Закона за управление на отпадъците](#) за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните съоръжения и инсталации, и са декларирали по ред, определен с наредбата по [чл. 9](#), това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота по аргумент от чл.71,ал.1 от ЗМДТ..

В чл.18 от Наредбата за определяне на местни такси и администрирана не цени на услуги предоставяни от Столична община е посочено, че Такса за битови отпадъци се заплаща за услугите по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Таксата се определя в годишен размер с решение на Столичния общински съвет ежегодно въз основа на одобрена план-сметка, включваща необходимите разходи за всяка дейност поотделно. Когато до

края на предходната година Столичният общински съвет не е определил размера на таксата за битови отпадъци за текущата година, таксата се събира на база действащия размер към 31 декември на предходната година. Таксата се заплаща от собственика на имота, а при учредено вещно право на ползване - от ползвателя. При концесия таксата се заплаща от концесионера. Не се събира такса за битови отпадъци за имоти публична общинска собственост. Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, заплаща такса за битови отпадъци и за този имот или съответната част от него. За имот държавна или общинска собственост, таксата за битови отпадъци се заплаща от лицето, на което имотът е предоставен за управление. Не се събира такса за битови отпадъци за услугите предоставени на молитвени домове, храмове и манастири, в които се извършва богослужебна дейност от законно регистрираните вероизповедания в страната. В чл.19 от Наредбата/ в редакцията, действаща към процесните периоди е посочено, че до 30 септември кметовете на райони изпращат в Дирекция "Икономика и търговска дейност" - Столична община предложения за границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване и въз основа на постъпилите предложения по ал. 1 в срок до 30 октомври на предходната година кметът на Столична община издава заповеди, определящи границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, вида на предлаганите услуги и честотата на сметоизвозване. Заповедите се обявяват публично чрез районните администрации и в Интернет сайта на Столична община. По аргумент от нормата на ал.5 -за имоти на предприятия и граждани, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респ. на данъчната оценка на имотите на гражданите. В чл.20 от Наредбата е визирано, че Такса за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи, като таксата се администрира и събира от Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" - Столична община. По силата на чл.21 от Наредбата за новопридобити имоти такса за битови отпадъци се събира от началото на месеца, следващ придобиването на имота. В чл.22 от Наредбата е доуточнено, че Такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията се определя: според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване; чрез пряко договаряне; пропорционално в промили. В чл.23,ал.1 от Наредбата е посочено, че (Изм. и доп. - Решение № 313 по Протокол № 19 от 28.06.2012 г.) за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, по реда на чл. 22, т. 1 предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец ([Декларация № 1](#)) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. В седемдневен срок от подаване на декларацията по ал. 1 Дирекция "Икономика и търговска дейност" изпраща екземпляр от нея в Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" за изчисляване размера на дължимата такса за битови отпадъци и в Столичен инспекторат - за контрол.

Столичният общински съвет определя размера на таксата за битови отпадъци на един съд за една година за всеки район на Столична община при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от вида и обема на съда, като цена на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци. Освен таксата по ал. 3 предприятията заплащат и такса за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите. **Член. 26. ал.1, от Наредбата** (Доп. - Решение № 26 по Протокол № 56 от 28.01.2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) постановяване, че Извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в

промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва: за сметосъбиране и сметоизвозване; за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

От доказателствата по делото и видно, че дружеството- жалбоподател е собственик на нежилищен имот – земя, поземлени имот с идентификатор 68134,306,455 находящ се в [населено място], Район „В.“, [улица], № 187 с площ по декларация по чл.14 от ЗМДТ 1783 кв. метра, като площта приета с РА е в размер на 1826,96 кв.метра/ и която площ е залегнала и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно- техническа експертиза, като са закупени общо 7 имота. От заключението на вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че от направените проверки по сателитните изображения от 2008 година в нито един от закупените от 2008 година 7 имота не съществуват сгради и през 2011 година след обединяването на 7 имота в един УПИ е подадена нова Декларация по чл.14 от ЗМДТ , като попълнената от СО, Район“ В.“ площ на имота е 1826,96 кв.метра, колкото е сумарната площ на 7 имота по Нотариалните актове, като не е отчетено разминаването между описаните в актовете площи и действително измерената и нанесена в Кадастралния план площ. Вещото лице посочва още, че при създаването на Кадастралната карта,одобрена със Заповед № РД-18-32/01.04.2016 година закупените съседни имоти са обединени в един с идентификатор 68134,306,455 с площ от 1783 кв. метра, като в имота не са нанесени сгради, тъй като междувременно след закупуването на имотите сградите в тях са били разрушени и теренът е разчистен, имотът на дружеството се намира в обхвата на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци за Район „ В.“, като тези граници в периода на ревизията не са променяни, имотът на жалбоподателя попада в сектор 3- в Зона Б-19 и за всяка от ревизираните години дружеството е подавало Декларация по чл.23 от Наредбата на СОС приложени на лист 414-418 от делото и е посочило, че ще ползва един контейнер за отпадъци от 1100 литра. Вещото лице посочва , че въпреки , че коректно посоченият адрес на имота на дружеството, в Протоколите адресът на предоставения контейнер за ползване на дружеството е различен-в Протоколите за 2018,2019,2020 и 2021 година като адрес на който от СО е доставен контейнерът за ползване от дружеството е посочен [улица], който адрес не е на имота , а следва да е от западната страна на [улица]и е практически невъзможен за ползване и събиране на отпадъци от имота на дружеството, тъй като няма как да пресича булеварда, по който освен автомобилен трафик има обществен транспорт – трамвайно и автобусно трасе , за 2022 година адресът, вписан в Констативния протокол, на който е доставен контейнерът е [улица], № 177, който адрес също не е на адреса на имота, а се намира на около 50 метра в северна посока. За периода 01.01.2018 година до 31.12.2022 година фирмата изпълнител на обществена поръчка, която е предоставила услугите по чистотата за района, в който се намира имотът на жалбоподателя е „Консорциум Т. С. Център 1“ДЗЗД, услугите по лятно и зимно почистване са извършени от фирмата в съответствие с Оперативните планове за съответната година от процесния период , като съдът тип „ Бобър“ е следвало да беди извозван 1 път седмично съгласно Заявката на жалбоподателя в Декларацията по чл.23 от Наредбата, а съдовете за отпадъци, които са на улиците, ограждащи имота, както и кошчетата за боклук, поставени по тях са били регулярно почиствани,през зимния период е извършвано регулярно почистване на улиците, а извозването на отпадъците е извършвано до депо за неопасни отпадъци- Д. Б. и то регулярно, а при огледа имотът не е ограден и не е застроен, същият представлява незастроен терен, в който са налични единични плодни дървета, останали от съществувалите преди това дворни места, както и някои саморасли през годините дървета, храсти, затревяване, по северната граница на имота са налични огради, но те не са на имота на дружеството, а на съседните от север застроени имоти, като в имота на жалбоподателя няма никакво застрояване, нито облагородяване на терена, който не се използва към момента на огледа и видимо не е използван от много години, в обхвата на имота не са установени контейнери за сметосъбиране, единственият контейнер в

близост е 1100 литра-тип „Бобър“, който е поставен на алеята, намираща се от западната страна на имота с цел да може да бъде обслужван, тъй като във вътрешността на имота няма автомобилен достъп и имотът на жалбоподателя не е ограден, не се използва, контейнерът се използва от самонастанило се ромско семейство в съседен от юг терен, а и то данните в Констативните протоколи не се установи на адреса на дружеството – [улица] да са доставени съдове за отпадъци от СО, които да са за изключително ползване от дружеството и видно от протоколите, съдовете са били доставяни на съседни адреси, а към момента на огледа един контейнер се намира на алеята, минаваща до имота на жалбоподателя и се използва за сметосъбиране на отпадъци от съседни имоти.

От заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено се установява, че от представената счетоводна отчетност земята е заведена за 4 779 616,26 лева и правилно е посочена в подадената от дружеството по чл.14 от ЗМДТ Декларация, но впоследствие е установена техническа грешка и в програмата на Службата по МДТ първоначално е заведена с отчетна стойност- 4 479 616,26 лева, в резултат на което е изчислено по- малко ДНИ и по- малко ТБО за процесните периоди, и дружеството е внасяло ДНИ и ТБО на база определените задължения върху по- малката стойност- 4 479 616,26 лева, а размерът на задълженията за ТБО/ тъй като се оспорва само в една компонента / върху отчетната стойност на имота 4 779 616,26 лева- за 2018 година възлиза на 20 458,47 лева, за 2019 година- 20 458,47 лева, за 2020 година-20 458,47 лева, за 2021 година-21 892,35 лева и за 2022 година 21 892,35 лева или общо задължението за ТБО за целия ревизиран период възлиза на 105 160,11 лева, а общо размерът за довносяне за ТБО съобразен с коректната отчетна стойност на имота според вещото лице възлиза на 26 780,85 лева и лихва в размер на 2818,53 лева.

За 2018 година органите по приходите са определили дължимата Такса за битови отпадъци по формулата- отчетна стойност по 4 промила, като размерът на Такса битови отпадъци за един съд за една година при честотата на извозване 1 път седмично- 1340 лева, а за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване -19 118,47 лева, за 2019 година – дължимата такса за един съда за ползване -1340 лева и 4 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване -19 118,47 лева, за 2020 година отново ТБО за ползване на един съд за една година при честота на извозване 1 път седмично и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 19 118,47 лева, за 2021 година- ТБО за ползване на един съд-1340 лева и 4,30 помила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване-20 552,35 лева, за 2022 година отново размерът на ТБО за един съд за една година -1340 лева за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, като за 2018 година е установена сума за довносяне в размер на 1200 лева, за 2019,2020- по 1200 лева за всяка една година, за 2021- 1290 лева за 2022 година -21 890,85 лева или общо главница в размер на 26 780,85 лева / който размерът е посочен и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза.

Но от събраните доказателства е установено, че имотът не е застроен въпреки декларираното ползване на един съд за отпадъци, имотът през целия ревизиран период не е генерирал отпадъци/ в който смисъл е заключението на вещото лице/, но предвид обстоятелството, че ТБО за ползване на един съд за отпадъци, не се оспорва, а само компонентата от ТБО за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, то съдът следва да разгледа имеенно определянето на ТБО по тази компонента и да прецени дали ТБО по компонентата поддържане чистота на териториите за обществено ползване е пропорционална и съразмерна.

Според трайно установената съдебна практика на ВАС” декларирането има значение и е обвързващо, но само дотолкова, доколкото декларираните данни не бъдат опровергани с допустими доказателствени средства в съдебно или административно производство/ **Решение № 379/10.01.2018 година по адм. дело № 11339/2016 година, Решение № 6920/28.05.2018 година и адм. дело № 13945/2016 година, Решение № 14085/22.10.2019 година по адм. дело № 5909/2019 година**, като от доказателствата по делото, в това число и от заключението на

вещото лице, изготвило съдебно техническата експертиза се установи, че имотът е незастроен, независимо от декларирания от страна на жалбоподателя ползването на един контейнер от 1100 литра, такъв никога не е бил предоставен на адреса на жалбоподателя, имотът не се обитава от доста години, предоставя УПИ, при което недоказано е от страна на ответника по жалбата, че дружеството е генерирало отпадъци, и да приложи принципа "замърсителят плаща".

По аргумент от нормата на чл.67, ал.2 от ЗМДТ и чр.26, ал. от НОАМТЦУСО таксата за битови отпадъци за нежилни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имота. Настоящият съдебен състав намира, че неправилно органите по приходите първо са определили отчетната стойност на недвижимите имоти и на второ място неправилно са определили Такса битови отпадъци на основание чл.67, ал.2 от ЗМДТ, защото общият принцип за определяне на ТБО се съдържа в ал. 1 на чл.67 от ЗМДТ и предвижда, че размерът на таксата се определя в левове, според количеството на битовите отпадъци. При изчисляване размера на задължението на дружеството е приложен редът по чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и таксата е определена пропорционално върху по-високата стойност от данъчната оценка и отчетната стойност на нежилния имот. Но пристъпването към този ред за изчисляване се налага, когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1. Следователно водещото правилно на ЗМДТ е ТБО да се определя според количеството на битовите отпадъци. Само по изключение, и когато обективно не може да се установи тяхното количество, размерът на таксата следва да се определя в левове на друга основа.

В настоящия случай органите по приходите не представиха доказателства относно обективната невъзможност да се определи количеството отпадъци, което да води до определянето им по вторичния начин - като промил върху избраната от СОС основа - по високата стойност от данъчната оценка и отчетната стойност на недвижимия имот. За да може количеството на битови отпадъци, генерирани от определен недвижим имот, да бъде изчислено съгласно законовата разпоредба, същият следва да е снабден с индивидуални съдове за събиране и съхраняване, а от доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят за всяка от процесните години е заявил за ползване един брой съд за отпадъци, който пир казаното по-горе не е доказано да е ползван и да е доставен от СО на адрес на жалбоподателя, имотът не се ползва – представлява земя, не е ограден, всички предоставени съдове за отпадъци са били доставяни на други адреси, различни от адреса на жалбоподателя и в РА не е ясно как е определен начинът на формиране на размера на ТБО по този компонент. Ставката от 4 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване е приложена за целия период от 01.01.2018 година - 31.12.2020 година и 4,30 промила за периода - 01.01.2021 година - 31.12.2022 година, без да има изложени конкретни мотиви, съобразени с вида на имота - нежилен, неизползваем УПИ, без да има изложени съображения защо се е пристъпило към пропорционално определяне на тази компонента от ТБО и без да е ясно по какви критерии и в нарушение на чл.67, ал.1 от ЗМДТ се е стигнало до определяне на пропорционална част от тази компонента. „**Липсата на мотиви в акта относно вида и обема на предоставяните услуги по почистване на териториите за обществено ползване, е съществено нарушение на изискванията по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, тъй като пречат да се определи размера на ТБО за процесните периоди, поради което съставлява самостоятелно основание за неговата незаконосъобразност**“ Решение №РЕШЕНИЕ № 363 ОТ 12.01.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 6437/2023 Г., I ОТД. НА ВАС

От доказателствата по делото е видно, че през процесните периоди жалбоподателят е е подал Декларации за ползване на един брой контейнер тип "Бобър" 1100 литра при честота на извозване един път седмично, но на практика този контейнер никога не е бил на адреса му/факт, установяващ се от неоспореното заключение на вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза, а това означава, че по отношение на ТБО на дружеството, следва да се приложи критерият количество на отпадъците/при съобразяване с обстоятелството, че имотът представлява земя, никога не е обитаван и не се обитава от дълго време, просто е земя. При наличие на обективна възможност за изчисляване стойността на задължението по реалното

количество битови отпадъци генерирани при ползването на недвижимия имот, определеният в РА размер на ТБО въз основа на отчетна стойност/ посочена от органите по приходите, е в разрез с правилото на разпоредбата на [чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ](#). По делото не се представиха доказателства относно наличието на обстоятелствата, които обосновават прилагането на ал. 2 на [чл. 67 от ЗМДТ](#) в относимата редакция към процесните периоди. В РЕШЕНИЕ № 3473 ОТ 11.03.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 11560/2018 Г., VIII ОТД. НА ВАС е посочил, че административният орган не е изпълнил приетото в [чл. 67, ал. 1 ЗМДТ](#), че може лицето да избира реда за определяне на тази такса според количеството. Съдът е приел за основателни възраженията на жалбоподателя, че редът, по който се определя ТБО противоречи на [чл. 67, ал. 1 - 3 ЗМДТ](#), а способите по [чл. 67, ал. 1 и 2 ЗМДТ](#) за определяне размера на ТБО не се прилагат алтернативно, а при условията на евентуалност - в посочената от закона последователност и в този смисъл съдът се е позовал на константната съдебна практика на ВАС - решения по адм. дела № 601/2018 г., № 7798/2018 г., № 9068/2017 г., № 903/2016 г., № 2521/2015 г., № 7483/2014 г., № 1650/2014 г. В тази връзка в съдебното решение се излагат мотиви, че за прилагане на способа по [чл. 67, ал. 1 ЗМДТ](#) е необходимо подаването на нарочна декларация от задълженото лице в срок, определен в Наредба, приета от съответния общински съвет.

В конкретния случай, по делото не се съдържат доказателства защо при наличие на заявен 1 брой съд за отпадъци, на жалбоподателя не е определена основата за облагане на база количеството отпадъци, а пропорционално, както и доказателства за причината за определяне на таксата за битови отпадъци по реда на чл.67,ал.2 от ЗМДТ вместо по ал. 1.

Между страните няма спор, че Столична община е предоставяла и трите вида услуги по [чл. 62 ЗМДТ](#), както и, че са налице Заповеди на Кмет на Столична община по [чл. 63, ал. 2 ЗМДТ](#) за определяне вида и границите на районите, в които се предоставят от общината трите вида услуги, а също и че е налично регионално депо за отпадъците, както и че налице изрична правна норма в Наредбата – чл.22 , според която Такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията се определя според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване. Липсата на мотиви за избор на втората предпоставка като промил във фиксиран процент от отчетната стойност на недвижимия имот–земя, прави така определения размер по тази компонента непропорционален, тъй като не просто се отличава от съответстващия дял на генерираните отпадъци. Следва да бъде посочено,че член 15 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент на Съвета от 5 април 2006 година относно отпадъци, наречена“Р. директива/относно отпадъците е въведен принципът„ замърсителят плаща“, като изисква разходите за обезвреждане на отпадъците да бъдат понасяни от притежателя на отпадъци,който ги генерира, като този принцип се прилага и по отношение на публични такси за битови отпадъци/ както и таксата за битови отпадъци у нас. В Практиката на СЕС по приложението на чл.15 от Директивата се посочва ,че при настоящото ниво на хармонизация на правото на съюза липсва правна уредба, приета на основание чл.192 от ДФЕС, която да налага на държавите членки точно определен метод на финансиране на разходите за обезвреждане на битовите отпадъци, така че по избор на държавите членки то може да се осигури чрез такса, чрез друг вид насрещно задължение или по какъвто е и да е друг начин и макар държавите – членки да разполагат със широко право на преценка за определяне на реда и условията за изчисляване на таксите за такива дейности,националната съдебна юрисдикция трябва да определи въз основа на изложените пред нея фактически и правни обстоятелства дали исканата цена и допълнителната такса не водят до начисляване на няколко „ притежатели на явно нъсъизмерими разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които те могат да генерират и за таи цел националният съд трябва да взема предвид. **За тази цел националната юрисдикция по-специално може да вземе предвид критерии, свързани с вида на заеманите от ползвателите недвижими имоти, площта и предназначението на тези имоти, възможността на „притежателите“ да**

генерират отпадъци, обема на предоставените на ползвателите контейнери и честотата на събиране, доколкото тези показатели могат да се отразят пряко на размера на разходите за управление на отпадъците/ Решение на СЕС от 30 март 2017 година по дело С-335/16 година.

В контекста на цитираното Решение, следва да бъде посочено, че макар и държавите-членки да имат широка свобода относно критериите, по които да определят дължимите такси за отпадъци, все пак определената такса не може да бъде систематично и продължително много непропорционална на количествата отпадъци, генерирани от лицето и когато фактическите обстоятелства сочат на такава продължителна съществена непропорционалност, този съд трябва да приложи принципа „замърсителят плаща“ и намали размера и до нейния относително пропорционален размер.

На тази плоскост, предвид всичко изложено дотук настоящият съдебен състав намира че така определеният размер на таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване едно, че е определена в нарушение на изискванията на чл.62,ал.1 от ЗМДТ, а второ е непропорционална и не ясно как е определена тази стойност, не е отчетен видът на имота-незастроен и неползващ се, възможността изобщо на притежателя на имота да генерира отпадъци/ която тук изобщо не е налице предвид вида и състоянието на имота, което води до извод, че посочените размери са незаконосъобразни, което предпоставя отмяната на ревизионния акт в тези части по отношение определянето на компонентата такса за битови отпадъци предвид това, че жалбоподателя е внесъл през процесните години ТБО в размер на 19 258,47 лева за 2018 година/ при установено задължение за периода като дължимо 20 458,47 лева / в която е включена таксата от 1340 лева за сметосъбиране и сметоизвозване, която не се оспорва, и остава задължение в размер на задължението -17 918,47, която сума е внесена от жалбоподателя -в размер на 19258,47 лева, за 2019 година определеният размер на ТБО по компонента – поддържане чистотата на териториите за обществено ползване също е определена като дължима в размер на 19 118,47 лева, внесена сума в размер на 19258,47 лева и остава задължение в размер на 17 918,47 ,която е внесена-19258,47 лева, за 2020 също оставаща сума в размер на 17918,47 също е внесена, за 2021 година и 2022 година сумата в 20 602,35 лева е внесена , дължимата сума по тази компонента за двата периода е в размер на 20552,35 лева, а остатъкът от 1340 лева – за сметосъбиране и сметоизвозване, която не се оспорва е посочена като дължима е платена.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят разноски в размер на 1108 лева-държавна такса в размер на 50 лева и внесен депозит за вещи лица. Жалбоподателят не претендира адвокатско възнаграждение, за да бъде същото предмет на обсъждане по повод възражението на юрисконсулт В. в посока прекомерност. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕВИЗИОНЕН АКТ №СФД23-РД77-39/28.03.2023 година, потвърден с

Решение № СОА23-РД-28-27/08.06.2024 година на КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА в частта, в която са определени задължения за ТБО за 2018 година в размер на 1200 лева, за 2019 година в размер на 1200 лева , за 2020 година в размер на 1200 лева, за 2021 година в размер на 1290 лева и за 2022 година в размер на 21890,85 лева / общ размер на задължението по РА е в размер на 26 780,85 лева.

ОСЪЖДА КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА ДА ЗАПЛАТИ НА „ЛУКСИНВЕСТ“ ЕООД -ГР. С. СУМАТА ОТ 1108 лева- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: